

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så går vi over til fru Pia Christmas-Møller som ordfører i anden runde.

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu skal man ikke være nærtagende, når man befatter sig med politik, og dog må der vel være et gulv for, hvad man skal finde sig i. Jeg blev tidligere på dagen af hr. Ole Stavad beskyldt for at tale usandt, vist oven i købet mod bedre viden. Det har jeg meget svært ved at acceptere.

Det, jeg har hævdedet og fortsat vil hævde, er, at satsreguleringsforliget er særegent, og det er det på to hovedpunkter. For det første er det mig bekendt det eneste forlig, vi har her i Folketinget, hvor man år ud og år ind genererer et betydeligt beløb, som så for det andet skal fordeles i en ganske bestemt forligskreds, inden for en meget bred, og det er så for det tredje, vifte af temaer, men som alle har overskriften udsatte grupper. Der er tale om, at flere ministerier ressortmæssigt kan komme i spil, når udmøntningen skal finde sted.

Der er altså tre karakteristika her, hvoraf det primære, der adskiller dette forlig fra alle andre forlig, jeg kan komme i tanker om, er, at man genererer et betydeligt beløb, og det gør man på ubestemt tid. Der er altså en tidsbestemt generering af midler og en tidsbestemt aftale om fordeling i en bestemt forligskreds, som udelukker visse partier i Folketinget fra at være med.

Jeg kan ikke komme i tanker om, nu har jeg endda haft lidt tid til det, at der er andre tilsvarende forlig her i Folketinget, og slet ikke forsvarsforliget, som hr. Ole Stavad henviste til. Derfor vil jeg altså meget gerne bede om, at vi trods alt, selv om vi kan blive iltre, og vi kan blive vrede og lignende, lige holder os en tand for gode til at beskyldte hinanden for decideret at lyve fra Folketingets talerstol. Jeg vil gerne gøres klogere, i hvert fald har det ikke været mod bedre vidende, for jeg kan ikke komme i tanker om andre forlig, der har disse karakteristika.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er meget glad for, at fru Pia Christmas-Møller siger, at hun ikke mod bedre vidende har sagt noget, der er forkert. Det ville også have skuffet mig dybt, da jeg ikke tror, jeg behøver at bruge mange ord på at forklare fru Pia Christ-

mas-Møller, at jeg sætter pris på hende som kollega og har gjort det gennem alle årene.

Derfor var det også, jeg blev så chokeret over, at der ud fra den måde, jeg opfatter det på, blev lavet nogle sammenligninger, man sagde ikke holdt vand. Men hvis vi tager eksempelvis arbejdsmarkedsforliget, er der der store beløb, endda milliardbeløb, der fordeles, og som man tager stilling til. Det er, så vidt jeg husker det, også en aftale uden en bestemt udløbsdato.

Men jeg synes, det egentlig er nyttigt, at vi slutter den her debat med at sige: O.k, vi mener noget forskelligt. Fru Pia Christmas-Møller har argumenteret ud fra det, hun har ment var rigtigt. Jeg opfatter det på en anden måde. Men i forhold til den måde, jeg normalt opfatter fru Pia Christmas-Møller på, nemlig som en ordentlig og troværdig kollega, er jeg glad for de bemærkninger, fru Pia Christmas-Møller lige er kommet med.

Kl. 19.00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så kommer der nye ord fra fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nærmere kommer man vel ikke en undskyldning end det, hr. Ole Stavad leverede her, og derfor vil jeg gerne kvittere for det, men understrege, at sammenligningen med arbejdsmarkedsforliget ikke er reel i forhold til satspuljeforliget, fordi satspuljeforliget genererer sine egne midler; det gør man ikke i arbejdsmarkedsforliget efter de orienteringer, jeg har.

Det er altså det, der gør satspuljeforliget så særegent, det er det, der gør, at man kalder det en finanslov i finansloven, og det, der gør, at man må sikre, at der er en vis parlamentarisk legitimitet, som giver partier, der ikke var med i 1990, en mulighed for at komme med.

Jeg anerkender, at der er al mulig grund til, at vi har forskellige synspunkter. Socialdemokratiet er i opposition, vi er i regering, og det er rimeligt og fair, at vi har en åben og fair diskussion. Men jeg synes – og det er også det, jeg håber vi kan lande denne her debat på – at vi må have et vist anstændighedens niveau for debattens udvikling. Det håber jeg vi kan fortsætte med, som vi plejer at kunne det hr. Ole Stavad og mig imellem.